

d'arrest major en el grau màxim, inhabilitació absoluta i multa de cinquanta mil a dues-centes mil pessetes.

Quan les amenaces o coaccions coartin el pluralisme polític o sindical, la pena d'arrest major en el grau màxim es substitueix per la de presó menor.

Article dos-cents seixanta-vuit.

Qui faci apologia oral o escrita o per mitjà de la impremta o un altre procediment de difusió de delictes compromesos en aquest títol o dels comesos per bandes o grups armats i els seus connexos o dels seus culpables és castigat amb la pena inferior en un o dos graus, segons l'arbitri del Tribunal, a la pena corresponent al delicte que hagi estat objecte de l'apologia.

Article cinc-cents seixanta-sis, número quatre.

Els qui de la mateixa manera provoquin a la desobediència de les lleis o de les autoritats constituïdes, o facin apologia d'accions qualificades per la llei com a delictes que no siguin dels que s'expressen a l'article dos-cents seixanta-vuit.»

Article segon.

Es deroguen els articles cent seixanta-cinc bis a), dos-cents cinquanta-u, dos-cents cinquanta-dos i dos-cents cinquanta-tres del Codi penal i se suprimeix la rúbrica del capítol XI del títol II del llibre II del mateix Codi.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

S'han de revisar d'ofici les sentències dictades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, per delictes relatius a les llibertats d'expressió, reunió i associació castigats en el Codi penal o lleis penals especials, per acomodar-les a la nova normativa.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-u de maig de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

11881 *LLEI 26/1980, de 19 de maig, per la qual se suprimeix l'Alt Estat Major, una vegada transferides les funcions a la Junta de Caps d'Estat Major i Alts Organismes de Defensa.* («BOE» 142, de 13-6-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Queda suprimit l'Alt Estat Major.

Article segon.

Les funcions que complia el cap de l'Alt Estat Major com a annexes al càrrec, les assumeix el president de la Junta de Caps d'Estat Major fins que es dictin les normes corresponents.

Article tercer.

Es faculta el Govern per dictar, a proposta del Ministeri de Defensa, totes les disposicions que consideri necessàries per al millor compliment d'aquesta Llei.

Article quart.

El Ministeri d'Hisenda ha de transferir els crèdits presupostaris de l'Alt Estat Major al Ministeri de Defensa i habilitar els crèdits necessaris per cobrir els pagaments que estiguin compromesos.

Article cinquè.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, dinou de maig de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

11882 *LLEI 27/1980, de 19 de maig, de modificació dels articles 111 i 114 de la Llei sobre règim jurídic de les societats anònimes, de 17 de juliol de 1951, i de l'article 1 de la Llei 211/1964, de 24 de desembre.* («BOE» 142, de 13-6-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Es modifiquen els articles cent onze i cent catorze de la Llei sobre règim jurídic de les societats anònimes, de disset de juliol de mil nou-cents cinquanta-u, que queden redactats de la manera següent:

«Article cent onze.—La societat pot emetre sèries impreses i numerades d'obligacions o altres títols que reconeguin o creïn un deute, sempre que l'import total de les emissions no sigui superior al capital social desemborsat, més les reserves que figurin en l'últim balanç aprovat i els comptes de regularització i actualització de balanços, quan el Ministeri d'Hisenda els hagi acceptat.

Per reduir la xifra del capital social o l'import de les reserves, de manera que es disminueixi la proporció inicial entre la suma d'aquests i la quantia de les obligacions pendents d'amortitzar, es necessita el consentiment del sindicat d'obligacionistes. Aquest consentiment no és necessari quan s'augmenti el capital de la societat amb càrrec als comptes de regularització i actualització de balanços o a les reserves.

Els drets dels obligacionistes en relació amb els altres creditors socials es regeixen per les normes generals que determinin la seva prelació. Tots els títols queden sotmesos al règim que aquest capítol estableix per a les obligacions.

Les obligacions poden ser nominatives o al portador, tenen força executiva i són transferibles amb subjecció a les disposicions del Codi de comerç i a les lleis que els siguin aplicables.»

«Article cent catorze.—L'emissió total es pot garantir a favor dels tenidors presents i futurs dels títols, especialment:

Primer. Per mitjà d'hipoteca mobiliària o immobiliària.

Segon. Amb penyora d'efectes públics que s'han de dipositar en un banc oficial o privat.

Tercer. Mitjançant penyora sense desplaçament.

Quart. Amb garantia de l'Estat, comunitat autònoma, província o municipi.

Cinquè. Amb l'aval solidari d'un banc oficial o privat o d'una caixa d'estalvis.

Sisè. Amb l'aval solidari d'una societat de garantia recíproca inscrita en el Registre Especial del Ministeri d'Economia.

En els casos primer, segon, quart i cinquè no és aplicable la limitació imposada a l'article cent onze, per raons de capital i de reserves.

En el cas sisè, el límit i altres condicions de l'aval queden determinats per la capacitat de garantia de la societat de garantia recíproca en el moment de prestar-lo, d'acord amb la seva normativa específica.

A més de les garanties esmentades, els obligacionistes poden fer efectius els crèdits sobre els altres béns, drets i accions de l'entitat deutora.»

Article segon.

L'article primer de la Llei dos-cents onze/mil nou-cents seixanta-quatre, de vint-i-quatre de desembre, queda redactat, en els paràgrafs segon i quart, de la manera següent:

«Dos. L'import total de les emissions d'obligacions té com a límit màxim el capital social desemborsat si es tracta de societats col·lectives o comanditàries; el capital social desemborsat, més les reserves que figurin en l'últim balanç aprovat, si es tracta de societats de responsabilitat limitada, o la xifra de valoració dels seus béns quan es tracti d'associacions o d'altres persones jurídiques.

Per reduir la xifra del capital o l'import de les reserves, si es tracta de societats de responsabilitat limitada, de manera que disminueixi la proporció inicial entre la suma d'aquests i la quantia de les obligacions pendents d'amortitzar, es necessita el consentiment del sindicat d'obligacionistes. Aquest consentiment no és necessari quan s'augmenti el capital de la societat amb càrrec als comptes de regularització i actualització de balanços o a les reserves.»

«Quatre. Les limitacions quantitatives expressades no operen quan l'emissió total estigui garantida mitjançant una hipoteca mobiliària o immobiliària, penyora d'efectes públics dipositats en un banc oficial o privat, garantia de l'Estat, comunitat autònoma, província o municipi, aval solidari d'un banc oficial o privat o caixa d'estalvis. Si es constitueix un aval solidari de societat de garantia recíproca inscrita en el Registre Especial del Ministeri d'Economia, el límit i altres condicions de l'aval queden determinats per la capacitat de garantia de la societat avaladora en el moment de prestar-lo, d'acord amb la seva normativa específica.»

Article tercer.

Aquesta Llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

U. El que disposa aquesta Llei s'entén sens perjudici de les normes que regeixen les entitats que, per la seva regulació específica, tinguin fixats altres tipus o límits a l'emissió d'obligacions.

Dos. Les entitats de finançament i d'arrendament financer que figurin inscrites com a tals en els registres especials de l'Administració poden emetre obligacions en les condicions i amb els límits previstos per a les primeres per les normes que les regeixen.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, dinou de maig de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

11883 LLEI 28/1980, de 10 de juny, per la qual es tramita el Reial decret llei 12/1979, de 3 d'agost, per la qual es modifica la disposició final de la Llei 70/1978, de 26 de desembre, i se'n suspèn temporalment els efectes. («BOE» 142, de 13-6-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article únic.

La disposició final de la Llei número setanta/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-sis de desembre, queda redactada de la manera següent:

«Aquesta Llei, a excepció de l'article tercer i de la disposició addicional segona, i els drets econòmics que s'hi estableixen, entren en vigor el dia u del mes d'agost de mil nou-cents vuitanta-dos.»

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.

Les resolucions fermes de reconeixement de drets individuals de naturalesa econòmica que resultin del que estableix la Llei número setanta/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-sis de desembre, demoren la seva eficàcia fins al dia d'entrada en vigor de la Llei esmentada, segons el que disposa l'article únic de la present Llei. Arribat el dia, aquelles resolucions recobren eficàcia automàticament sense necessitat de petició de l'interessat ni de cap acte especial.

Segona.

Els procediments administratius i, si s'escau, judicials pendents en el moment d'entrada en vigor del Reial decret llei dotze/mil nou-cents setanta-nou, de tres d'agost, i que tinguin per objecte drets individuals de naturalesa econòmica que resultin del que estableix la Llei setanta/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-sis de desembre, queden en suspens fins a l'entrada en vigor de la Llei esmentada, d'acord amb l'article únic d'aquesta Llei. A aquest efecte, s'ha de finalitzar en aquests procediments el tràmit en què es trobin, si no consenten la suspensió immediata, i s'ha d'estendre la corresponent diligència fent-hi constar que queden en suspens per ministeri de la Llei.